

Rapport

h2>Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het Centraal Justitieel Incasso Bureau (CJIB) niet heeft gereageerd op zijn brief van 29 juni 2006, als gevolg waarvan een abusievelijke betaalachterstand van € 1 tussen juni 2006 en begin februari 2008 is opgelopen tot € 205,92.

Beoordeling

Algemeen

Op 24 maart 2006 ontving verzoeker een beschikking op grond van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (Wahv) van het CJIB met een sanctiebedrag van € 81 in verband met een op 6 maart 2006 door de politie te Apeldoorn geconstateerde snelheidsovertreding, begaan met een op naam van verzoeker staand motorvoertuig.

Verzoeker heeft op of rond 20 april 2006 door middel van een internetoverschrijving een bedrag van € 80 overgemaakt naar de bankrekening van het CJIB.

Omdat daarmee niet het gehele sanctiebedrag tijdig was voldaan, zond het CJIB verzoeker op 10 juni 2006 een eerste aanmaning. Hierbij vorderde het CJIB een bedrag van € 21,25, zijnde de som van het onbetaald gebleven deel (€ 1) en een verhoging van het oorspronkelijke sanctiebedrag van 25% (€ 20,25).

Bij brief van 29 juni 2006 aan het CJIB tekende verzoeker bezwaar aan tegen de verhoging van het sanctiebedrag omdat hij meende het sanctiebedrag tijdig en volledig te hebben voldaan. Voor het geval er onduidelijkheden waren, vroeg verzoeker het CJIB contact met hem op te nemen. Verzoeker vermeldde in deze brief het beschikkingsnummer onjuist, door enkele cijfers te verwisselen.

Op 1 augustus 2006 zond het CJIB verzoeker een tweede aanmaning waarbij de vordering opnieuw werd verhoogd, ditmaal met € 50,63, zijnde 50% van het oorspronkelijke sanctiebedrag en de eerste verhoging. Hierdoor bedroeg de vordering van het CJIB nu in totaal € 71,88.

Omdat ook hiervan betaling uitbleef, zond het CJIB verzoeker op 20 oktober 2006 een kennisgeving van verhaal op diens bankrekening. Hierbij werd naast het openstaande bedrag nog € 19,26 aan invorderingskosten in rekening gebracht.

Op 22 oktober 2006 had verzoeker telefonisch contact met een medewerker van het CJIB. Diezelfde dag zond verzoeker het CJIB een brief met daarin het verzoek om toezending van een nieuwe acceptgiro om daarmee alsnog de ontbrekende euro te kunnen voldoen.

Bij deze brief zond verzoeker een kopie mee van zijn brief aan het CJIB van 29 juni 2006. Ook in de brief van 22 oktober 2006 vermeldde verzoeker een onjuist beschikkingsnummer door enkele cijfers te verwisselen.

Op 1 maart 2007 bracht de officier van justitie te Leeuwarden een dwangbevel uit voor de op dat moment achterstallige betalingen, zijnde € 71,88.

Op 14 maart 2007 zond de inmiddels door het CJIB ingeschakelde gerechtsdeurwaarder verzoeker een kennisgeving van voorgenomen beslag. Het totaal gevorderde bedrag bedroeg inmiddels € 206,92, zijnde de som van het restant van het sanctiebedrag

(€ 71,88), invorderingskosten (€ 53,88 incl. BTW) en exploitkosten (€ 61,16).

Verzoeker heeft hiertegen verzet ingesteld.

Bij beschikking van 31 oktober 2007 verklaarde de kantonrechter dit verzet ongegrond.

In deze beschikking overwoog de kantonrechter onder meer het volgende:

"Betrokkene erkent dat hij de sanctie van € 81 niet tijdig in zijn geheel heeft voldaan. Hij stelt dat hij per abuis - via internetbankieren - een tikfout heeft gemaakt en in plaats van € 81 een bedrag van € 80 heeft overgemaakt. Het CJIB heeft tussentijds nimmer gemeld dat er nog een bedrag van € 1 openstond.

De kantonrechter oordeelt dat het dwangbevel terecht is uitgevaardigd.

Het feit dat betrokkene de sanctie niet tijdig volledig heeft betaald is een omstandigheid die ook indien er sprake is van een vergissing, voor zijn risico komt. Betrokkene is er zelf verantwoordelijk voor dat de hele sanctie tijdig wordt betaald.

Vast staat dat de sanctie niet in zijn geheel vóór de vervaldatum (19 mei 2006) is voldaan. Op grond van artikel 23 lid 2 Wahv (zie Achtergrond onder 1., N.o.) wordt dan een eerste verhoging (25% over het sanctiebedrag) opgelegd. Indien wederom betaling achterwege blijft wordt vervolgens op grond van artikel 25 lid 1 Wahv (zie Achtergrond onder 2., N.o.) een tweede verhoging (50% over het sanctiebedrag en de eerste verhoging) opgelegd.

De beide verhogingen zijn dus van rechtswege aan betrokkene opgelegd. Betrokkene is dan ook gehouden om de beide verhogingen te voldoen.

Of het CJIB de door betrokkene overgelegde brieven van 29 juni 2006 en 22 oktober 2006 al dan niet heeft ontvangen is daarbij niet van belang nu de officier van justitie in ieder geval gerechtigd was om de beide verhogingen op te leggen.

Nu de sanctie niet volledig en de beide verhogingen in het geheel niet waren betaald heeft de officier van justitie terecht gebruik gemaakt van zijn bevoegdheid om verhaal te nemen

op de postbankrekening van betrokkene en vervolgens, nu dit verhaal niet mogelijk bleek, krachtens een dwangbevel, verhaal te nemen op de goederen van betrokkenen.

De kosten van het verhaal komen, overeenkomstig artikel 26 lid 9 Wahv, (zie Achtergrond onder 3, N.o.) voor rekening van betrokkene.

Het verzet dient dan ook ongegrond te worden verklaard."

I. Bevindingen

1. Verzoeker heeft er bij de Nationale ombudsman over geklaagd dat het CJIB niet heeft gereageerd op zijn brief van 29 juni 2006, met als gevolg dat zijn vergissing om één enkele euro te weinig te betalen tot gevolg had dat het CJIB hem tussen juni 2006 en begin februari 2008 een buitensporig bedrag aan invorderingskosten in rekening bracht.

2. Ter onderbouwing van zijn klacht liet verzoeker de Nationale ombudsman in zijn brief van 5 februari 2008 onder meer weten het volstrekt onredelijk te vinden dat het CJIB hem een boete van 2020% (tweeduizend en twintig procent) had opgelegd na een vergissing van € 1. Verzoeker voegde hieraan toe dat het CJIB nooit een duidelijk antwoord op zijn klacht hierover had kunnen (of willen) geven, behalve dan het inschakelen van de rechter. Deze was in zijn uitspraak echter volledig voorbij gegaan aan het ontstaan van het probleem en had zich uitsluitend beperkt tot de administratieve afhandeling van het dwangbevel, aldus verzoeker. Verzoeker voegde hieraan toe dat wetsartikelen naar redelijkheid en billijkheid geïnterpreteerd dienen te worden om hun bruikbaarheid en toepasbaarheid in individuele gevallen vast te stellen. Deze afweging was echter volgens verzoeker door het CJIB in het geheel niet gemaakt.

3.1. In reactie op de klacht van verzoeker liet de minister van Justitie de Nationale ombudsman bij brief van 30 september 2008 onder meer weten verzoekers brieven van 29 juni en 22 oktober 2006 niet te hebben ontvangen. Uit het geautomatiseerde systeem van het CJIB was wel gebleken dat op 23 oktober 2006 een telefoongesprek was gevoerd, waarin verzoeker naar de ontvangst van deze brieven had gevraagd.

De minister liet verder weten dat het CJIB op 6 april 2007 wel een brief van verzoeker had ontvangen. Hierbij waren de brieven van 29 juni en 22 oktober 2006 in kopie bijgevoegd. In antwoord op de hierover door de Nationale ombudsman gestelde vraag, benadrukte de minister dat het CJIB dus eerst ruim een half jaar later bekend was geworden met verzoekers brief van 29 juni 2006.

Na ontvangst van de brief van 6 april 2007 had het CJIB deze beantwoord op 18 april 2007.

Verder liet de minister weten de klacht van verzoeker niet gegrond te achten. Artikel 23 van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (Wahv) laat immers

geen ruimte voor een individuele afweging binnen de systematiek van het opleggen van zowel de eerste als de tweede verhoging van het initiële sanctiebedrag. Het gaat erom dat het verschuldigde bedrag op de vervaldatum volledig is voldaan. Is dat niet het geval dan volgt van rechtswege een verhoging. Bij berekening daarvan wordt geen rekening gehouden met al betaalde bedragen, aldus de minister.

Ten slotte liet de minister weten dat het vereiste van coulance, op basis waarvan tegemoet zou kunnen worden gekomen aan de wensen van de betrokkene om de verhoging ongedaan te maken, slechts een rol speelt wanneer er vermoedelijke maar onbewezen fouten van de overheid in het spel zijn. Daarvan was volgens de minister hier geen sprake.

3.2. Bij de reactie van de minister van Justitie was gevoegd een ambtsbericht van 1 september 2008 van de directeur van het CJIB. Hierin gaf deze een chronologisch overzicht van de kwestie vanaf 24 maart 2006, de datum van de initiële beschikking, tot 31 oktober 2006, de datum waarop de kantonrechter verzoekers verzet tegen een eerder uitgevaardigd dwangbevel ongegrond verklaarde. Met betrekking tot de door verzoeker verzonden en door het CJIB ontvangen correspondentie liet de directeur van het CJIB onder meer weten dat het CJIB verzoekers brieven van 29 juni en 22 oktober 2006 waarin verzoeker had aangegeven het niet eens te zijn met de opgelegde verhogingen, niet had ontvangen. Uit het geautomatiseerde systeem was slechts gebleken dat verzoeker op 23 oktober 2006 telefonisch contact had opgenomen met het CJIB en had gevraagd of zijn brieven waren aangekomen. Toen dit niet het geval bleek te zijn had verzoeker aangegeven opnieuw een brief te zullen sturen. Vervolgens ontving het CJIB op 6 april 2007 een brief van verzoeker met dagtekening 28 februari 2007, waarin verzoeker liet weten dat de vordering was ontstaan uit een betalingsverschil van € 1. Het CJIB had deze brief op 18 april 2007 beantwoord, aldus de directeur van het CJIB. In deze brief werd verzoeker erop gewezen dat bij betaling bij voorkeur gebruik dient te worden gemaakt van de optisch leesbare acceptgiro (ola). Bij een andere betalingswijze dienen de gegevens van de ola precies te worden overgenomen. Verder werd uitgelegd dat door het niet ontvangen van een volledige betaling, er wettelijke verhogingen zijn toegepast. Ook is in de brief gewezen op de mogelijkheid tot het instellen van verzet tegen het dwangbevel. De daarna volgende brief van 27 april 2007 van verzoeker, was door het CJIB opgevat als verzet tegen het dwangbevel en doorgezonden naar de deurwaarder. Na een eerder telefonisch contact hierover op 29 mei 2007 heeft het CJIB op 5 juni 2007 de ontvangst van verzoekers brief van 27 april 2007 schriftelijk bevestigd, aldus de directeur van het CJIB.

4. In reactie op de door de minister van Justitie verstrekte informatie liet verzoeker bij brief van 21 oktober 2008 onder meer weten dat het CJIB na de betaling van € 80 maar liefst vijfenvijftig dagen de tijd heeft gehad hem erop te wijzen dat hij te weinig had betaald. Het CJIB had er echter voor gekozen dat pas na 55 dagen te doen met een verhoging van € 20,25 zijnde 2020% van die ene per abuis aanvankelijk onbetaald gebleven euro. Verzoeker wees erop dat deze gang van zaken misschien wettelijk wel in orde was, maar

dat het wellicht een kleine moeite zou zijn om het computersysteem zodanig aan te passen dat in dit soort gevallen toch herinneringen van een onvolledige betaling zouden kunnen worden aangemaakt binnen de betalingstermijn, voordat de wettelijke verhoging wordt opgelegd.

5. Bij brief van 13 november 2008 liet de minister van Justitie de Nationale ombudsman weten dat verzoekers brief van 21 oktober 2008 geen aanleiding gaf om terug te komen op zijn eerder ingenomen standpunt.

6. Bij brief van 19 november 2008 vroeg de Nationale ombudsman de minister van Justitie of en in hoeverre hij de mogelijkheid aanwezig acht het geautomatiseerde systeem van het CJIB zodanig aan te passen dat in die gevallen waarin het CJIB enkele weken voor de vervaldatum een te lage betaling ontvangt, het CJIB een waarschuwing hiervoor naar de betrokkene doet uitgaan. De Nationale ombudsman deed hierbij de suggestie dat voor het waarschuwingssignaal wellicht kosten in rekening kunnen worden gebracht bij de betrokkene.

Ook vroeg de Nationale ombudsman de minister van Justitie bij benadering aan te geven hoe vaak (absoluut en procentueel) het CJIB jaarlijks te maken krijgt met te lage betalingen van opgelegde Wahv-sancties.

7. In antwoord op de brief van 19 november 2008 zond de minister van Justitie op

17 februari 2009 de Nationale ombudsman een kopie toe van een ambtsbericht van

26 januari 2009 van de directeur van het CJIB.

In dit ambtsbericht schetste de directeur van het CJIB nogmaals gedetailleerd de wettelijk voorgeschreven werkwijze bij het innen van opgelegde sancties en de daaropvolgende wettelijke verhogingen. In antwoord op de door de Nationale ombudsman gestelde vragen liet de directeur van het CJIB weten dat het CJIB in de maanden november en december van 2008 in totaal 1.224 gevallen had waarin de opgelegde sanctie niet geheel voor de eerste vervaldag was voldaan. Hierbij ging het om bedragen tussen € 0,01 en € 200. Omdat deze twee maanden geen ongebruikelijke cijfers hadden opgeleverd, kon worden aangenomen dat het op jaarbasis in 2008 om in totaal ruim 7.300 gevallen ging, zijnde 0,06% van het totaal aantal in 2008 uitgebrachte Wahv-beschikkingen. Tegen het licht bezien van het totaal aantal in 2008 uitgebrachte Wahv-beschikkingen, ruim elf en een half miljoen, zou de door verzoeker voorgestelde systeemaanpassing een onevenredige inspanning van het CJIB vergen, aldus de directeur van het CJIB.

Verder liet de directeur van het CJIB weten dat de wet momenteel geen ruimte geeft voor de suggestie van de Nationale ombudsman om de betrokkenen in kwestie een geringe financiële vergoeding te berekenen voor de schriftelijke waarschuwing.

8. Naar aanleiding van het ambtsbericht van 26 januari 2009 vond op 7 juli 2009 een bespreking plaats tussen de substituut-ombudsman en een delegatie van het CJIB. In het kader hiervan kwam opnieuw de mogelijkheid ter sprake om een betrokkene in een vroegtijdig stadium erop te wijzen dat hij slechts een gedeelte van het opgelegde sanctiebedrag had overgemaakt en welke gevolgen dit mogelijk voor hem zou kunnen hebben.

Van de zijde van het CJIB werd nogmaals aangegeven dat het aanpassen op een door verzoeker voorgestelde wijze van het honderd procent geautomatiseerde inningtraject niet van het CJIB kan worden geveerd. Naast de al in het ambtsbericht aangevoerde argumenten hiervoor, werd er verder op gewezen dat de huidige manier van inning door middel van het toezenden van een acceptgirokaart haar langste tijd heeft gehad. De verwachting is dat het CJIB binnen afzienbare tijd de burger de mogelijkheid zal bieden om geheel geautomatiseerd en met een minimale kans op vergissingen online het opgelegde sanctiebedrag te voldoen.

Ook kwam nog aan de orde of en in hoeverre de tekst op de beschikking kon worden uitgebreid met duidelijke informatie voor de betrokkene over het volledig en tijdig voldoen van de sanctie en wat de gevolgen konden zijn van het niet volledig en/of niet tijdig voldoen van het sanctiebedrag.

9. In reactie op het hem op 3 augustus 2009 toegezonden verslag van bevindingen liet verzoeker op 10 augustus 2009 onder meer weten niet eerder te hebben geconstateerd dat hij in zijn brieven van 29 juni en 22 oktober 2006 het beschikkingsnummer onjuist had vermeld. Verzoeker liet weten deze vergissing weliswaar te betreuren, maar voegde daaraan toe dat hij er vanuit mocht gaan dat bij de behandeling van welk dossier dan ook, de medewerkers van het CJIB zorgvuldig handelen en niet uitsluitend van een beschikkingsnummer uitgaan maar ook naam, kenteken etc. controleren om vast te stellen dat bepaalde correspondentie bij dat betreffende dossier hoort. Ook liet verzoeker weten erover ontstemd te zijn dat de minister van Justitie in dit onderzoek bij herhaling niet tijdig had gereageerd. Verzoeker merkte in dit verband op dat wanneer een burger niet binnen de door de overheid gestelde termijn reageert dit onherroepelijk wordt gevolgd door een sanctie, doch dat wanneer de minister van Justitie of het CJIB deze fout begaan, dit als de gewoonste zaak van de wereld wordt geaccepteerd. Volgens verzoeker geeft deze weinig sociale houding aan dat de overheid geen respect heeft voor de rechten van de Nederlandse burger. Verder liet verzoeker weten het opmerkelijk te vinden dat nu ook de minister van Justitie kennelijk van mening is dat de huidige incassoprocedure van het CJIB door middel van de optisch leesbare acceptgiro (OLA) achterhaald is en toe is aan vervanging. Ten slotte wees verzoeker er nog op dat nu juist het relatief geringe aantal gevallen waarin een te klein bedrag wordt overgemaakt, het CJIB reden zou moeten geven voor een meer soepeler en coulante houding jegens de betrokkene.

II. Beoordeling

10. Het redelijkheidsevereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

11. In reactie op verzoekers klacht dat het CJIB niet heeft gereageerd op de brief van

29 juni 2006, liet de minister van Justitie weten dat het CJIB deze brief en ook een vervolgbrief van 22 oktober 2006 pas begin april 2007 heeft ontvangen, gevoegd als bijlage bij een brief van 6 april 2007.

12. Uit het onderzoek van de Nationale ombudsman is komen vast te staan dat verzoeker zowel in zijn brief van 29 juni 2006, als in die van 22 oktober 2006 het elf-cijferig beschikkingsnummer onjuist heeft vermeld door enkele cijfers te verwisselen.

Het is aannemelijk dat voor zover de beide - overigens correct geadresseerde - brieven wel mochten zijn aangekomen bij het CJIB, deze als gevolg van de onjuiste vermelding van het beschikkingsnummer niet in het dossier van verzoeker zijn terechtgekomen.

Hoewel de verwisseling van cijfers slechts twee van de elf cijfers betreft, kan het gezien de grote hoeveelheid post die het CJIB te verwerken krijgt en de geautomatiseerde wijze waarop deze wordt verwerkt, het CJIB niet worden aangerekend dat het kennelijk niet is gelukt om de beide brieven desondanks in het dossier van verzoeker te doen toekomen. Dat de beiden brieven naast het foutieve beschikkingsnummer zijn voorzien van verzoekers naw-gegevens doet hieraan niet af.

Hoewel verzoeker en een medewerker van het CJIB over de eventuele ontvangst van deze brieven op 23 oktober 2006 telefonisch contact hebben gehad, heeft het CJIB de brieven van 29 juni en 22 oktober 2006 pas geruime tijd na dat gesprek, te weten op 6 april 2007, als bijlage bij een vervolgbrief van die datum, ontvangen. Het CJIB heeft de brief van 6 april 2007 vervolgens voortvarend beantwoord.

13. Ten aanzien van de door het CJIB aan verzoeker opgelegde verhogingen overweegt de Nationale ombudsman het volgende.

De minister van Justitie stelt zich terecht op het standpunt dat de door verzoeker begane vergissing bij het invullen van het te betalen bedrag geheel binnen zijn risicosfeer ligt, nu hij ervoor heeft gekozen op een andere manier te betalen dan door middel van de door het CJIB verstrekte en voorgevulde acceptgiro. Die vergissing kan op geen enkele wijze het CJIB worden aangerekend.

Op het moment dat een burger een door het CJIB verzonden Wahv-beschikking ontvangt, dient hij/zij binnen de daarvoor wettelijk gegeven termijn, hetzij door middel van het indienen van een beroepschrift verweer te voeren bij de officier van justitie, hetzij zorg te dragen voor betaling van het op de beschikking aangegeven sanctiebedrag. Als van deze burger binnen de gestelde termijn noch een beroepschrift, noch volledige betaling van het

sanctiebedrag wordt ontvangen, wordt het oorspronkelijke sanctiebedrag op grond van artikel 23 Wahv automatisch met 25% verhoogd. Blijft ook daarna volledige betaling van het oorspronkelijke sanctiebedrag en de verhoging uit, dan wordt op grond van artikel 25 Wahv het oorspronkelijke sanctiebedrag vermeerderd met de verhoging opnieuw automatisch verhoogd, ditmaal met 50%.

Door verzoeker het bedrag aan invorderingskosten in rekening te brengen, heeft het CJIB niet in strijd met het redelijkheidsvereiste gehandeld. Daarbij neemt de Nationale ombudsman in aanmerking dat het CJIB grote aantallen beschikkingen verwerkt volgens een geheel geautomatiseerd systeem en dat bij die werkwijze een individuele beoordeling van al dan niet opzettelijk gemaakte fouten bij betaling een onevenredige inspanning van het CJIB zou vergen.

De onderzochte gedraging is op dit punt dan ook behoorlijk.

De Nationale ombudsman wijst erop dat in het onderhavige geval de invorderingskosten zo hoog zijn opgelopen doordat verzoeker telkens de aanmaningen van het CJIB heeft genegeerd en de verhogingen telkens niet heeft betaald.

14. Gelijktijdig met dit onderzoek had de Nationale ombudsman nog drie andere sterk overeenkomende klachten over het CJIB in onderzoek. In al deze gevallen ging het erom dat de betrokkene was geconfronteerd met een (of twee) verhoging(en) van het sanctiebedrag nadat hij op één (of in een geval drie) euro na het sanctiebedrag had voldaan.

Verzoeker heeft voorgesteld dat wanneer het CJIB al geruime tijd voor de vervaldatum wordt geconfronteerd met betaling van een te klein bedrag, van het CJIB mag worden gevergd dat contact wordt gezocht met de betrokkene om deze erop te attenderen dat niet het gehele sanctiebedrag is ontvangen en welke gevolgen dit voor de betrokkene zal hebben als niet uiterlijk op de vervaldatum ook het ontbrekende gedeelte van het gehele sanctiebedrag zal zijn voldaan.

Uit dit onderzoek is echter gebleken dat het CJIB in 2008 bijna 7.500 maal te maken kreeg met de situatie dat als gevolg van een deelbetaling op de vervaldatum nog een

- soms heel gering - deel van het sanctiebedrag openstaat. In de praktijk zou uitvoering geven aan verzoekers suggestie ertoe leiden dat het CJIB dagelijks twintig tot dertig keer contact zou moeten opnemen met een betrokkene om deze te waarschuwen voor de gevolgen van het onjuiste betaalgedrag.

Ook zou uitvoering geven aan verzoekers suggestie ertoe moeten leiden dat het huidige

- geheel geautomatiseerde - incassosysteem ingrijpend zou moeten worden aangepast.

Gezien het relatief geringe aantal dossiers waarvoor deze aanpassing nodig zou zijn, 0,06% van het totaal aantal uitgebrachte Wahv-beschikkingen, alsmede gezien de in de nabije toekomst te verwachten wijzigingen in het incassosysteem, kan op dit moment niet van het CJIB worden gevergd dat het huidige incassosysteem zal worden aangepast overeenkomstig het voorstel van verzoeker.

Wel echter kan van het CJIB worden gevergd dat de tekst van de beschikkingen wordt uitgebreid met een duidelijke waarschuwing aan de betrokkene voor de gevolgen van vergissingen bij betaling via internet en met de mededeling dat het CJIB na ontvangst van een deelbetaling geen tussentijdse waarschuwing aan de betrokkene verstuurt.

Een en ander geeft de Nationale ombudsman aanleiding voor het doen van een aanbeveling.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van Centraal Justitieel Incasso Bureau (CJIB), is niet gegrond.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman geeft de minister van Justitie in overweging om te bevorderen dat in de tekst van een beschikking ingevolge de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften een duidelijke waarschuwing wordt opgenomen voor de gevolgen van vergissingen bij betaling anders dan door middel van de bijgevoegde

acceptgiro, met de mededeling dat dit risico geheel voor rekening komt van de betrokkene en dat het CJIB ook niet tussentijds hierover contact met de betrokkene zal opnemen.

Onderzoek

Op 6 februari 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer A. te Nigtevecht, met een klacht over een gedraging van Centraal Justitieel Incasso Bureau (CJIB) te Leeuwarden. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Justitie, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Justitie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen de minister van Justitie en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Tijdens het onderzoek gaf een delegatie van het CJIB de Nationale ombudsman een mondelinge toelichting op de eerder verstrekte inlichtingen.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De minister van Justitie deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

Verzoekschrift van 5 februari 2008, met bijlagen.

Standpunt van 30 september 2008 van de minister van Justitie, met bijlage.

Reactie van 21 oktober 2008 van verzoeker.

Reactie van 13 november 2008 van de minister van Justitie.

Nader standpunt van 17 februari 2009 van de minister van Justitie, met bijlage.

Bespreking tussen de substituut-ombudsman en een delegatie van het CJIB op 7 juli 2009

Reactie van 7 augustus 2009 van verzoeker op het hem toegezonden verslag van bevindingen.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (Wahv)

1. Artikel 23

"1. Uiterlijk binnen twee weken nadat een beschikking waarbij een administratieve sanctie is opgelegd, onherroepelijk is geworden, moet de administratieve sanctie zijn voldaan.

2. De sanctie wordt van rechtswege met vijftwintig procent, doch ten minste € 4, verhoogd indien deze niet tijdig geheel wordt voldaan."

2. Artikel 25

"1. Indien degene aan wie een administratieve sanctie is opgelegd nalatig blijft de sanctie en de daarop gevallen verhoging geheel te voldoen binnen de in de aanmaning gestelde termijn van vier weken, wordt het inmiddels verschuldigde bedrag van rechtswege verder verhoogd met vijftig procent van het bedrag van de sanctie en de daarop inmiddels gevallen verhoging, doch ten minste € 11, en kan door de officier van justitie verhaal worden genomen op de goederen, de inkomsten en het vermogen van degene aan wie een administratieve sanctie is opgelegd, overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 26 en 27.

2. Door de officier van justitie kan verhaal worden genomen gedurende twee jaar nadat ten aanzien van de administratieve sanctie een onherroepelijke beslissing is genomen.

3. Het recht om verhaal te nemen vervalt door het overlijden van degene aan wie een administratieve sanctie is opgelegd."

3. Artikel 26, negende lid

"De kosten van het verhaal krachtens dit artikel worden op gelijke voet als de administratieve sanctie op degene aan wie deze sanctie is opgelegd verhaald. Onder de kosten van het verhaal zijn begrepen de invorderingskosten."